

vennie, hogy van tudatalatti lelki élet is, amely szoros kapcsolatban, sokszor harcban van a tudatossal. De ez a tudatalatti nemcsak állati szexuális, vagy hatalmi ösztön, lehet más is. A pedagógus nemcsak idegbetegekkel foglalkozik, mint az ideg orvos, hanem leggyakrabban egészséges idegrendszerű, normális gyermekekkel. A tudatalatti élet elé gátakat kell állítani. A nevelésnek feladata tehát nemcsak pozitívum, hanem negatívum is: gátlásokat létesíteni. A gátlás-nélküli ember nem lehet eszményképünk. Cikkíró szerint korunkat a szexuális kérdés uralma jellemzi; előlött uralkodni kell, elterelni, vagy ha nem lehet, megnevesíteni. Hogyan és miképen? Az ifjúság figyelmét elterelni; jó segítség pedig az idején való házasság, ami ma a gazdasági viszonyok miatt későre tolódik.

A következő tanulmány *Cser János dr.*: „Szövegkiegészítés a 10—14 éves korban” címmel. *Várkonyi Hildebrand dr.* egyet. tanár kutatásainak és vizsgálatainak alapján végzett szövegkiegészítő-próba eredményeit dolgozza fel statisztikai módszerekkel. *Volly István a betlehemező fővárosi gyermekekről* írt. Bő terjedelmű a folyóiratnak „Figyelő” és „Irodalom” című rovata is.

Kereskedelmi Szakoktatás: 1935—36 1—2. szám. Első szám *Dengl János dr.*-nak a Kereskedelmi Szakiskolai Tanárok Országos Egyesületének 42. rendes közgyűlésén tartott *elnöki megnyitóját* közli. Beszédében azzal a váddal foglalkozik, amely több ízben hangzott el a kereskedelmi szakoktatás fogyatékoságairól. A bajok okát keresve, arra az eredményre jut, hogy a gyenge eredmények a tanulóanyag aránytalanul gyenge előképzettségében és gyenge képességében találják magyarázatukat. Szerinte ez így lesz, amíg „tanítványaink 80%-át a polgári iskolából kapjuk a legelemibb ismeretek hiányával” és nyomorúságot élő társadalmi rétegekből.

Kérdés, ildomos-e és okadatolt-e valamely vádat más iskolafajra tolni? Mik azok az „elemi ismeretek”, amelyeket a polgári iskola nem nyújt? Initt-amott elhangzott véleményekből tudjuk, hogy kereskedelmi szakoktatási körök a jó polgári iskolát úgy képzelik el, mint elsőfokú kereskedelmi iskolát, telítve kereskedelmi ismeretekkel és előkészítő módszerekkel. Csak azt felejtik el, hogy ami rájuk nézve 80%, az a polgári iskolai tanulóknak csekély 0/0-a s talán még sem lehet egy töredék érdekében a nagy többség szükségleteit elhanyagolni, vagy irányítani.

Dr. Rubinyi Mózes rövid cikkében a filmen és színpadon gyakran szereplő torz tanári figurák további szerepeltetése ellen szól, mert ezzel az írók rossz szolgálatot tesznek a nevelés fontos ügyének.

A második számban *Nyárády József a kereskedelmi levelezésben mutatkozó gyenge eredmények okát* kutatja. Kiemeli, hogy véleménye szerint a tanuló semmiért sem felelős. A bajok a tanárképzésben és a kereskedelmi iskolák belső szervezetében van.

Végh Kálmán igen alapos tanulmányban foglalja össze az 1934—35. évi kereskedelmi iskolai *Értesítők* adatait.

A Népoktatási Szemle 1935. évi 2—3. számát művészeti kérdéseknek szentelte. Kiváló művészeink nyilatkoznak a művészi hivatásról. *Tóbiás Irén* nagy gondolkodóinknak, (Kazinczy, Széchenyi, Eötvös, stb.) a képzőművé-